



# PARAISTEN SATTMARKIN ALUEELLE SUUNNITELLUN VENESATAMAN VESIKASVILLISUUSSELVITYS 2021



*Yleiskuva tutkimusalueelta*





## Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Aineisto ja menetelmät.....	3
3. Tutkimusalue.....	3
4. Tulokset.....	3
4.1. Vesikasviselvitys.....	3
5. Yhteenveto.....	4
6. Lähteet ja kirjallisuus.....	4
7. Liitteet .....	5



## 1. Johdanto

███ tilasi kesällä 2021 Suomen Luontotieto Oy:ltä vesikasvillisuus selvityksen Paraisten Sattmarkin alueelta. Alueelle suunnitellaan pienvenesatamaa ja selvitys liittyy hankkeen ympäristösuunnitteluun ja ympäristövaikutuksiin liittyviin perusselvityksiin. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolelta toiminut ███ ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

## 2. Aineisto ja menetelmät

Tutkimusalueelta (karttaliite 1) selvitettiin alueen vesikasvillisuus haraamalla veden pohjaa 15 paikasta sekä näköhavainnoinnin kahlaamalla rantaviivaa pitkin. Kumiveneestä tehty haraus toteutettiin vetämällä rautaharavaa pohjaa pitkin ja tutkimalla haravaan tarttuneet vesikasvit. Veden näkösyvyys vaihteli noin 50-70 cm välillä.

Selvityksen maastotyöt tehtiin 18.8.2021 hyvissä olosuhteissa. Selvityksen maastotöistä vastasi FM, biologi Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Raportin taittoi Eija Rauhala. Selvityksessä käytetyn karttamateriaalin luovutti tilaaja käyttöömmme. Ennen maastointointia selvitettiin onko alueelta olemassa aiemmin julkaistua luontotietoa. Kansallisessa uhanalaisrekisterissä ei ole tietoa suunnittelualueella esiintyvistä uhanalaisista tai vaatelaisista vesikasveista.

## 3. Tutkimusalue

Tutkimusalue sijaitsee Sattmarksholmenin eteläpuoleisen lahden alueella. Suunniteltu laituri-alue on noin hehtaarin kokoinen ja se toteutetaan kelluvana, siten etteivät lahden virtausolosuhteet merkittävästi muuttuisi. Vesialueen pohja on pääosin kovaa savea. Alue on tasaista ja veden syvyys enimmillään on noin 2,5 metriä. Rantaviiva on osin kivikkoista ja alueen pohjoispuolella on myös kalliorantaa.

## 4. Tulokset

### 4.1. Vesikasviselvitys

Suurin osa alueen pohjasta oli kasvitonta ja syvemältä alueelta ei löytynyt lainkaan vesikasvillisuutta. Muun alueen vesikasvilajisto oli hyvin harvaa ja lajistoltaan niukkaa. Runsain kelluslehtinen oli ahvenvita (*Potamogeton perfoliatus*), jota kasvoi rannan tuntumasta noin 1,5 metrin syvyyteen saakka koko alueella. Ahvenvitakasvustot olivat harvoja ja ainoastaan alueen eteläreunalla kasvustot olivat hieman tiiviimpiä. Alueen eteläreunalla kasvoi noin kolmen aarin alueella tähkä-ärviää (*Myriophyllum spicatum*) ja lajia havaittiin myös rantaan ajautuneena. Laji kasvoi alueella, jossa merenpohja selvästi muuta aluetta liejuisempaa.

Hieman vaatelaisampaan lajistoon kuuluvaa merihauraa (*Zannichellia palustris*) kasvoi pienellä alueella aivan suunnitellun laituri-alueen pohjoisreunassa rantaviivan läheisyydessä. Laji kasvoi myös alueen pohjoispuoleisen kalliorannan tuntumassa aivan vesirajassa. Rannan puolella vesialuetta reunusta kapea järviruokovyöhyke (*Phragmites australis*) ja järviruokoa kasvaa noin 1,2 metrin syvyydelle asti. Ruokovyöhyke on melko harvaa ja epäyh-tenäistä.

Levälajistoa dominoivat erilaiset rihmalevät, joita oli kertynyt myös rantaviivaan tuulen tuomina runsaasti. Rakkolevää eli rakkohaurua (*Fucus vesiculosus*) ei alueella havaittu. Alueen pohjoispuoleisen rantakallion tyven kivenlohkareilla kasvoi jonkin verran ahdinpartaa (*Cladophora glomerata*)



## 5. Yhteenveto

Tutkitun alueen vesikasvilajisto oli niukka eikä vaateliaampaa lajistoa havaittu alueella. Lajisto oli tyypillistä kovien savipohjien lajistoa. Valtaosa pohjasta oli kasvitonta, ilmeisesti liian kovan pohjan vuoksi. Suunniteltu laiturin rakentaminen ei uhkaa merkittäviä vesiluontoarvoja.

## 6. Lähteet ja kirjallisuus

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005: Suuri pohjolan kasvio. Tammi. Helsinki.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.). 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264 + 572 s.

Ryttäri, T. & Kettunen, T. 1997: Uhanalaiset kasvimme. – Suomen Ympäristökeskus. Kirjayhtymä Oy. Helsinki.

Ryttäri, T., Kalliovirta, M. & Lampinen, R. 2012 (toim). Suomen uhanalaiset kasvit. Tammi, Helsinki

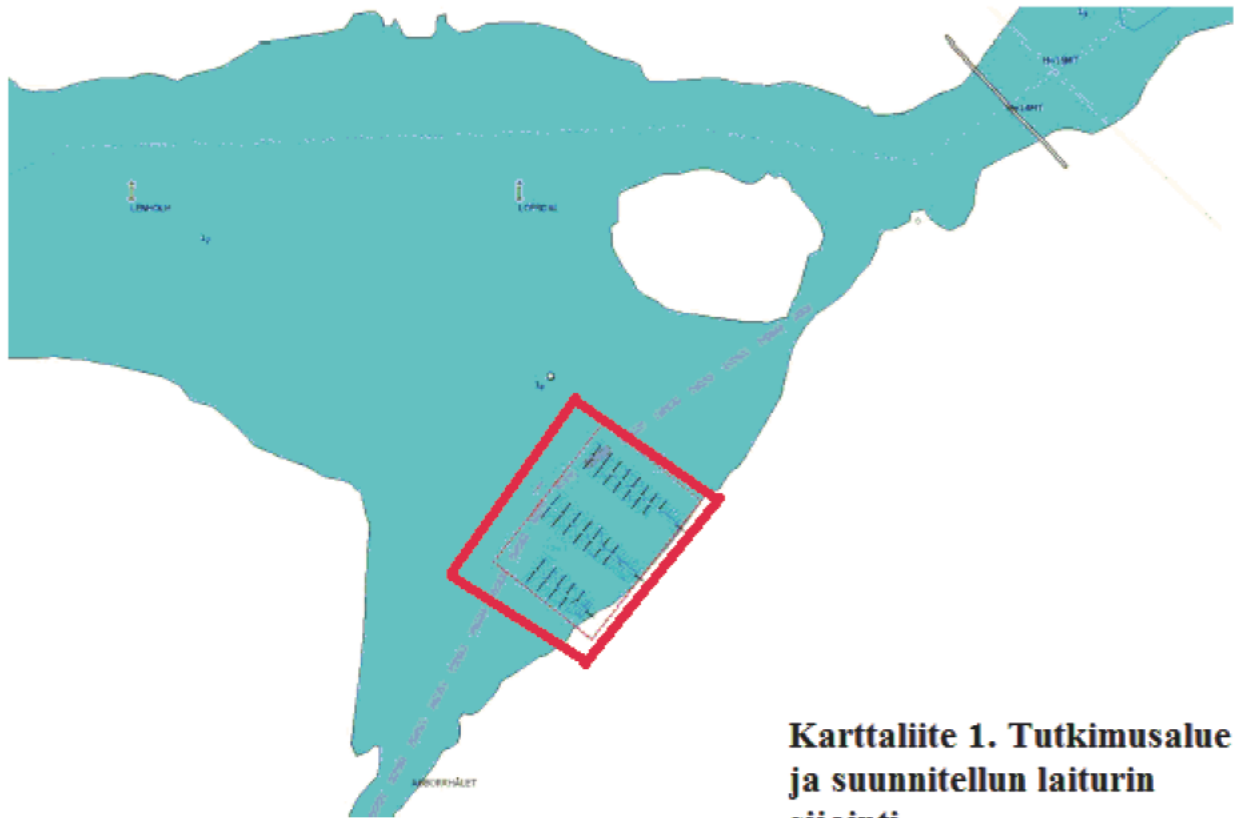
Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA -menettelyssä ja Natura -arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus.



## 7. Liitteet

### *Karttaliite 1. Tutkimusalue ja suunnitellun laiturin sijainti*



**Karttaliite 1. Tutkimusalue ja suunnitellun laiturin sijainti.**



